

[Elsø-Merete Ross.]

vore eksisterende byer om efter det princip, må der kunne gøres langt mere i retning af at sikre de gående tryggere forhold. Man har gjort det ved Østerport Station, men hvorfor har man ikke tænkt på folk med dårlige ben og lavet rullende trapper? På Lyngbyvej har man lavet 2 broer med lang indbyrdes afstand og mange trapper. Det er meget upraktisk for dårligt gående og handicappede mennesker.

Jeg håber, det må lykkes kommissionen klart at placere ansvaret for utidssvarende gadereguleringsanlæg, hvor færdselsulykker fortsat finder sted, og hvor kommune og politi mener det absolut nødvendigt omgående at få gennemført sikkerhedsforanstaltninger, men hvor disse foranstaltninger alligevel ikke bliver gennemført, mens ulykkerne fortsætter. Det er muligt, at vi ikke behøver at vente på kommissionen, men at ministeren kan oplyse, hvem der har den overordnede myndighed og det egentlige ansvar for, at den slags ting bliver sat i værk. For forhåbentlig er det ikke som i det digt af Kumbel, som bladet Motor citerer i sit sidste nummer, og hvori det hedder:

„Ansvaret rendte så længe i ring,
så ingen tog ansvaret for det....

Det kom på kontoret for bortkomne ting...
og dér blev det også.... horte.“

Med hensyn til bilers indbyrdes forhold vil kommissionen have et udmærket udgangspunkt i Statistisk Årbogs stadig mere differentierede opdelinger af årsagerne til, at biluheld er sket, og må her kunne søge at sætte ind. Mange af disse forhold har været drøftet her i tinget ved tidligere forhandlinger om færdselsloven. Jeg skal blot nævne spørgsmålet som flere fuldstopskilte for udkørsel på større vej og spørgsmålet om vigepligt. Jeg vil også nævne spørgsmålet om tresporede veje. Der har jeg ikke den samme opfattelse som hr. Boye Hansen, at de skulle afskaffes; jeg ville derimod foreslå, som jeg har gjort tidligere, at man kunne benytte midterbanen til overhaling skiftevis for den højre og venstre vejbane ved fuldt optrukne og stiplede linjer, der skiftede efter en vis nogenlunde ensartet afstand, som jeg har set praktiseret forskellige steder i udlandet, så at man derved undgår faren for et køler mod køler sammenstød.

Der kunne nævnes mange andre ting, som

jeg ville ønske kommissionen skulle beskæftige sig med, men jeg skal standse her og nøjes med at sige, at vi fra radikal side kan give tilslutning til, at en kommission bliver nedsat. Men vi vil gerne have den sammensat således, at de mange forskelligartede foranstaltninger, der samlet kan bidrage til større trafiksikkerhed, kan fremføres af kompetente sagkyndige på hver sit område. Vi vil også være villige til til sin tid at skaffe bevillinger til de sikkerhedsforanstaltninger, som måtte blive foreslået af kommissionen, og vi for vor del er i hvert tilfælde klar over, at skal der ske noget effektivt, sker det ikke med små midler, men tværtimod kun ved meget store og rigelige bevillinger.

Arne Larsen: Socialistisk folkeparti er glad for, at disse trafiksikkerhedens problemer er blevet rejst til debat i folketinget. Ministeren og ordføreren for forslagsstillerne har været inde på en række overmåde interessante problemer, og vi har fået mange gode oplysninger om det arbejde, som iværksættes, og som man kunne tænke sig at iværksætte på disse områder.

Færdselsulykkerne har her i landet som i mange andre lande en ret ejendommelig placering i den offentlige debat. De indtager på den ene side en ret fremtrædende plads f. eks. i dagspressen, men fremtræder samtidig tilsyneladende som noget uvirkeligt, ja, næsten ligegyldigt, for mange mennesker. Vi er nået dertil, at næsten 1.000 mennesker årlig bliver dræbt i trafikken, at 13.000-14.000 kommer alvorligt til skade, og 10.000-12.000 bliver lettere kvæstet. Men færdselsuheldene sker så at sige lidt efter lidt, og de påkalder sjældent så stor interesse som f. eks. en enkelt større flyulykke og synes i hvert fald ikke i befolkningen at vække en interesse, der står i noget rimeligt forhold til uheldenes omfang og konsekvenser. Men dette fritager ikke folketinget for at tage stilling til, hvad der kan og bør gøres for at øge trafiksikkerheden, og derfor er det rigtigt, at disse problemer er blevet rejst.

Myndighederne, d. v. s. politiet, er naturligvis, som rimeligt er, stærkt involveret i dette arbejde, og det glæder mig, at den højtærede justitsminister kan fortælle os, at der nu er en rimelig udsigt til, at færdsels-